

Решение на Общия съд от 13 юли 2018 г. — Star Television Productions/EUIPO — Marc Dorcel (STAR)

(Дело T-797/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „STAR“ — Липса на реално използване на марката — Член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2018/С 352/40)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Star Television Productions Ltd (Торгола, Обединено кралство) (представител: D. Farnsworth, solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: V. Ruzek)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Marc Dorcel SA (Париж, Франция) (представител: B. Souyer, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 14 септември 2017 г. (преписка R 1519/2016-2) постановено в производство по отмяна със страни Star Television Productions и Marc Dorcel.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Star Television Productions Ltd да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 42, 5.2.2018 г.

Жалба, подадена на 27 юни 2018 г. — WV/ЕСВД

(Дело T-388/18)

(2018/С 352/41)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: WV (представител: É. Voigelot, avocat)

Ответник: Европейска служба за външна дейност

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да допусне и уважи жалбата,

- след като съответно разпоредби на ответника най-напред и съгласно член 89, параграф 3, буква г) от Процедурния правилник на Общия съд, уреждащ „процесуално-организационните действия“, да представи всички писмени и други доказателства във връзка с настоящото дело, и по-специално: заповедта и заключенията от вътрешното разследване по въпросите на сигурността, проведено от ОН; всички вътрешни за ЕСВД решения и документи, изготвени във връзка с обвиненията относно твърдяното изнасяне на документи и евентуалното предаване на информация от страна на жалбоподателя на трета държава (Изrael/Турция), точните дати, информацията, която се твърди, че е съобщена, и конкретните доказателства, както и предадената информация на и отговора от службата за сигурност; вътрешните документи и/или решения, очевидно изготвени или взети във връзка с инцидента от 27 юли 2016 г., и по-специално меморандума до генералния секретар на ЕСВД относно отстраняването на жалбоподателя от отдел „Турция“; мейла на г-жа [X], изпратен през септември 2015 г. на г-н [Y], в който се говорело за „сериозни проблеми, основно свързани с неговото поведение“; информацията относно естеството на различните прехвърляния, които са били извършени по отношение на него, за да се изясни дали прехвърлянията са били с щата му и/или извънщатни; описанията на длъжностите на националните експерти на разположение в отдел „Турция“ на ЕСВД, отразяващи споразумението, сключено с различните държави членки през юни 2015 г. за създаването на този отдел; протокола от срещата на 18 май 2017 г. между жалбоподателя, представител на Комитета по персонала и ОН; разменените мейли от 10 юли 2017 г. между г-н [Z] и ръководителя на делегацията на ЕС в Турция,
- да отмени мълчаливия отказ по искането за съдействие на основание член 24 от Правилника от 4 септември 2017 г.,
- да отмени решението от 28 март 2018 г. с номер Ares(2018)1705593, съобщено същия ден, с което ОН отхвърля жалбата по административен ред, подадена от жалбоподателя на 29 ноември 2017 г. под номер R/510/17 срещу мълчаливия отказ по искането за съдействие на основание член 24 от Правилника,
- да осъди ответника да заплати изцяло съдебните разноски в съответствие с член 134 от Процедурния правилник на Общия съд на Европейския съюз.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага едно-единствено основание, изведено от неизпълнение на задължението за съдействие и полагане на грижа, от нарушение на член 1е, параграф 2, членове 12, 12а, 22б, 24, 25 и 26 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилник“), на принципа на добра администрация, както и от нарушение на членове 1 и 2 от Приложение IX към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и на Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 30, стр. 142).

В рамките на основанието жалбоподателят сочи и нарушение по-специално на членове 41, 47 и 52 от Хартата на основните права на Европейския съюз, на Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи, на правото на защита, злоупотреба с право и с процесуални възможности, както и явно нарушение на принципа на оправдани правни очаквания и равни процесуални възможности.

Накрая жалбоподателят сочи, в рамките на основанието, нарушение на принципа, съгласно който от администрацията се изисква да приема решения само на базата на законово допустими мотиви — релевантни и неопорочени от явни грешки в преценката, фактически и правни, както и нарушение на принципите на пропорционалност, състезателност, добра администрация и правна сигурност, а също и нарушение на Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Така очертаното оплакване е, че с приемането на обжалваното решение при изложените условия и впоследствие с отхвърлянето на жалбата, подадена по административен ред от жалбоподателя, ОН не е приложил и не е изтъквал правилно разпоредбите от Правилника и посочените по-горе принципи, като е основал решението си на неточни мотиви както от фактическа, така и от правна страна, с което е поставил жалбоподателя в незаконосъобразно административно положение при пълна липса на съответствие между установените факти и отхвърленото искане за съдействие.